

- w przypadku wątpliwości zarządzenie dochodzenia na miejscu spornego terenu i nakazanie zamówienia niezależnych ekspertów dla uzasadnienia twierdzeń skarżącego;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

W odniesieniu do uzasadnionego interesu we wniesieniu skargi na podstawie art. 230 WE skarżący twierdzi, że zaskarżona decyzja, która odnosi się do utworzenia składowiska odpadów na terenie, który leży w obrębie Dimos Keratea (gminy Keratea), dotyczy go indywidualnie i bezpośrednio, gdyż jest on publicznym podmiotem odpowiedzialnym za ochronę zdrowia publicznego i środowiska w regionie dofinansowywanego przedsięwzięcia.

Skarżący podnosi, że zaskarżona decyzja, z której treścią zapoznał się w dniu 13 sierpnia 2007 r., narusza zarówno szereg przepisów pierwotnego prawa wspólnotowego z zakresu ochrony zdrowia i środowiska, jak również przepisy wtórnego prawa wspólnotowego, które je konkretyzują.

W szczególności skarżący powołuje się na to, że finansowanie projektu stoi w sprzeczności z celami zachowania, ochrony i poprawy stanu środowiska, ochrony zdrowia publicznego, jak również ostrożnego i rozsądnego wykorzystania zasobów naturalnych. Zaskarżona decyzja Komisji nie uwzględnia przede wszystkim art. 3, 4 i 6 dyrektywy 75/442⁽¹⁾ i art. 3 i 4 dyrektywy 91/156⁽²⁾, które przewidują konkretne obowiązki w sektorach zapobiegania i redukcji wytwarzania i szkodliwości odpadów.

W końcu jest oczywiste, że utworzenie zakładu zagospodarowania i usuwania odpadów w obrębie obszaru chronionego w żadnym razie nie może być postrzegane jako przedsięwzięcie, które spełnia przesłanki finansowania z instrumentu finansowego takiego jak Fundusz Spójności, który z definicji finansuje jedynie przedsięwzięcia zgodne z wymogami ochrony środowiska.

⁽¹⁾ Dyrektywa Rady 75/442/EWG z dnia 15 lipca 1975 r. w sprawie odpadów (Dz.U. L 194, str. 39).

⁽²⁾ Dyrektywa Rady 91/156/EWG z dnia 18 marca 1991 r. zmieniająca dyrektywę 75/442/EWG w sprawie odpadów (Dz.U. L 78, str. 32).

Skarga wniesiona w dniu 27 września 2007 r. — EOS przeciwko OHIM (PrimeCast)

(Sprawa T-373/07)

(2007/C 283/67)

Język postępowania: niemiecki

Strony

Strona skarżąca: EOS GmbH Electro Optical Systems (Krailling, Niemcy) (przedstawiciel: adwokat M. Mentjes)

Strona pozwana: Urząd Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego (znaki towarowe i wzory)

Żądania strony skarżącej

- stwierdzenie nieważności decyzji Czwartej Izby Odwoławczej Urzędu Harmonizacji w ramach Rynku Wewnętrznego wydanej dnia 20 lipca 2007 r. w sprawie R 333/2005-4, o której skarżąca została powiadomiona faksem z dnia 27 lipca 2007 r.;
- obciążenie pozwanego kosztami postępowania zgodnie z art. 87 § 2 i § 5 regulaminu.

Zarzuty i główne argumenty

Zgłoszony wspólnotowy znak towarowy: słowny znak towarowy „PrimeCast” dla towarów i usług należących do klas 1, 19, 40 i 42 (zgłoszenie nr 2 854 677)

Decyzja eksperta: częściowe odrzucenie zgłoszenia

Decyzja Izby Odwoławczej: oddalenie odwołania

Podniesione zarzuty: naruszenie art. 7 ust. 1 lit. b) i c) rozporządzenia (WE) nr 40/94⁽¹⁾

⁽¹⁾ Rozporządzenie Rady (WE) nr 40/94 z dnia 20 grudnia 1993 r. w sprawie wspólnotowego znaku towarowego (Dz.U. 1994 L 11, str. 1).

Skarga wniesiona w dniu 22 września 2007 r. — Pachtitis przeciwko Komisji Wspólnot Europejskich i EPSO

(Sprawa T-374/07)

(2007/C 283/68)

Język postępowania: grecki

Strony

Strona skarżąca: Dimitrios Pachtitis (Ateny, Grecja) (przedstawiciele: P. Giatagantzidis; V. Niagkou, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Wspólnot Europejskich i Europejski Urząd Doboru Kadr (EPSO)